

OP DEN KOLFVEDSTRIJD.

Wijze: Colijn, een brave boerenzoon.

Op, Broeders, op: de wedstrijd noodt,
Waaruit de bronwel is gesproten,
Die onzen kolfdorst laafnis bood
Aan jong' en oude kolfgenooten.
Wij leenen aan die roepstem 't oor,
Wij willen aan de bron ons laven;
Wij volgen graag 't gebaande spoor,
Genieten graag heur goede gaven. (2 m.)

De ziel, gelegd in oog en hand!
— Voorwaar, er valt niet mee te dollen —
Beteugeld door het kloek verstand,
Zal vast de bal naar 't doelpunt rollen;
Wijl hij niet stuurloos zig-zag gaat
— Door dwaas te klappen of te sollen —
Doch zacht naar 't wit en op de maat:
Hij mag noch sukkelen, noch hollen. (2 m.)

Waartoe 't gezegd, gij weet het wel:
— Het mocht u in het spel steeds blijken —
Het kolven is een open spel:
Een ieder kan het gansch omkijken;
Wie dus het reglement ontduikt,
Een der artikels zoekt te ontwijken,
Een palmpje of een puntje sluikt,
Zijn min gedoe zal ieder blijken. (2 m.)

Is 't kolfje niet steeds naar uw hand,
Gij moet u daarvan niets aantrekken,
Wel man, gebruik dan uw verstand,
Laat dat geen twist of wrevel wekken!
Weg, elk verstoorder van de pret:
Het zou hem niet tot eer verstrekken;
Hij ga naar moeder thuis, te bed,
De dekens over de ooren trekken! (2 m.)

De een, bedreven in de kunst,
Wien aanleg voor 't spel is gegeven,
Bedacht, mild, door Fortuna's gunst,
Wordt Senior nog jong van leven.
Wijl d' aêr, in jaren niet meer jong,
Door stâgen lust in 't spel gedreven,
Met ijver steeds naar d' eerplaats dong,
En Junior toch is gebleven. (2 m.)

En als 't bestek is afgewerkt,
Als elk geslagen heeft met lusten,
Gaan wij, naar lijf en ziel versterkt,
Vernoegd ter huiselijke kusten.
Daar wacht ons na de kolverspret,
— Volbrengers van hun taak bewusten —
Wat ons zoo vriendlijk noodt: het bed.
Na 't kolven is het heerlijk rusten.

AGE BOUSTRA.